

ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Лісевич Н.А.

аспірант,

Науковий керівник: Волощук К.Б.

доктор економічних наук, професор,

Подільський державний аграрно-технічний університет

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

Аграрний сектор є одним з основних бюджетоутворюючих секторів економіки, частка якого у зведеному бюджеті Хмельницької області за останній рік становить 20 відсотків, а також займає друге місце серед секторів економіки у товарній структурі експорту.

Обсяги виробництва сільськогосподарської продукції за 2016 рік склали 12,5 мільярдів гривень (у постійних цінах 2010 року), що на 7,5 відсотка більше до рівня попереднього року. Темп росту валової продукції сільського господарства за січень-грудень 2016 року склав 107,5 відсотка, з них 106,4% – по сільськогосподарських підприємствах, 109,2% – господарства населення.

Основними проблемами галузі є: низький обсяг і неефективне використання джерел інвестицій; відсутність інвестиційної політики; недосконала нормативно-правова основа для сприятливого режиму інвестування; відсутність стабільних ринків збуту сільгосппродукції; нерозвиненість мережі заготівлі, зберігання, транспортування сировини.

Сільськогосподарська галузь повинна розвиватися на основі інноваційного виробництва, де ключову роль у формуванні економічних пропорцій грають інвестиції і пов'язані з ними мультиплікативні зрушення в економіці.

Економічна оцінка інвестицій, інноваційно-інвестиційна діяльність в АПК досліджені в роботах: П.А. Андрєєва [1], В.М. Баутіна [2], В.В. Бочарова [4], М.І. Римера [12], В. Савенко [13] та інших. Разом з тим, значну кількість наукових проблем щодо впливу інноваційних процесів на підвищення інвестиційної привабливості сільського господарства області залишаються невіршеними.

Існуючі дослідження представляють, найчастіше, загальнотеоретичний розгляд проблеми, але не містять детального аналізу. Не існує робіт, в яких аналізуються методологічні підходи до обґрунтування потреби в інвестиціях, з урахуванням розвитку сировинної бази і переробних потужностей, відсутній підхід, при якому динаміка розвитку галузі аналізувалася б за допомогою математичних методів і моделей, що дозволяють провести більш глибокий

аналіз і отримати найбільш структуровані і математично обґрунтовані результати на момент розгляду процесу і в перспективі.

Діяльність агроформувань в ринкових умовах без залучення коштів для покриття сезонної потреби в фінансових ресурсах неможлива. Термін «розміщення ресурсів» позначає різні поняття. Категорія «інвестиційні ресурси» в цьому відношенні більш стійка, так як майже завжди усвідомлюється через сутність термінів «вкладення капіталу» або «Вкладення коштів», набір довгострокових активів, які повинні забезпечити ідеальну комбінацію контрольованого ризику і максимально можливої прибутковості.

Тваринництво є важливою галуззю сільського господарства, що дає значну частину його валової продукції. Значення цієї галузі визначається не тільки високою часткою її у виробництві валової продукції, але і великим впливом на економіку сільського господарства, на рівень забезпечення важливими продуктами харчування, створення робочих місць, розвиток соціальної сфери, переробної та харчової промисловості. Найбільш поширеними напрямками спеціалізації тваринницьких господарств в області в даний час залишаються: молочне скотарство, свинарство, птахівництво.

В області є всі потенційні можливості для збільшення виробництва продукції даної галузі. По всіх категоріях господарств на 1 січня 2017 року утримувалося 231,2 тис. голів великої рогатої худоби, з них 136,0 тис. корів, 330,0 тис. голів свиней, 27,3 тис. гол. овець та кіз і 9,08 млн. голів птиці.

За підсумками роботи 2016 року сільськогосподарських товаровиробників всіх форм власності, Хмельницька область з чисельності поголів'я великої рогатої худоби займає 3 місце в Україні, по темпах його росту – 6; з чисельності поголів'я корів область на 2 місці, а по темпах його росту – на 1-му; з чисельності поголів'я свиней – 9 місце, по темпах його росту – 7; з чисельності поголів'я птиці – 5 місце, по темпах його росту – 2 місце в державі.

По всіх категоріях господарств реалізовано 98 тис. тонн м'яса, вироблено 591,2 тис. тонн молока, 1026,5 млн. штук яєць, 8 тонн вовни. По виробництву молока серед регіонів України Хмельницька область входить до трійки лідерів.

За рахунок власних інвестицій, за 2014-2016 роки сільськогосподарськими підприємствами проведено будівництво та реконструкцію на 20 тваринницьких об'єктах, зокрема на 7 молочно-товарних фермах, 6 свинокомплексах, 5 комплексах для утримання та розведення ВРХ, 2 птахофабриках.

Найбільшими інвестиційними проектами є: свинокомплекси ПП «Аграрна компанія 2004» потужністю 25,0 тис. голів та ФГ «Кобудь» – 1,0 тис. гол. свиней; комплекс для утримання та розведення ВРХ ТОВ СГП «Дніпро» потужністю – 1,0 тис. гол.; молочно-товарні ферми ТОВ «Оболонь Агро» та СТОВ ім. Шевченка потужністю відповідно 625 та 600 голів; новий свинокомплекс-репродуктор (3-й модуль маточника) ТОВ «Камчатка» на 600 голів свиноматок.

Однак негативний вплив на функціонування галузі проявляється в постійному скороченні поголів'я великої рогатої худоби, в тому числі корів,

як м'ясного так і молочного напрямку. Зокрема, в приватному секторі чисельність поголів'я ВРХ з 2012 по 2016 роки зменшилась з 5336 до 3096 голів, у тому числі корів – з 2106 до 1086 голів. Не менш важливою проблемою є значне зменшення чисельності поголів'я ВРХ м'ясного напрямку продуктивності, що призводить до скорочення обсягів виробництва яловичини. В порівнянні до 2010 року, на сьогодні в області залишилося лише 2 із 11 підприємств, що займаються розведенням м'ясних порід худоби.

Виникає об'єктивна потреба змінити стратегію ведення тваринництва з наданням першочергового значення розвитку тваринництва в індивідуальному секторі та збереженню чисельності поголів'я ВРХ м'ясних порід, а саме: створення сімейних ферм та підтримка особистих селянських господарств з виробництва та переробки тваринницької продукції; зниження собівартості та трудомісткості виробленої продукції шляхом запровадження прогресивних енерго- і ресурсозберігаючих технологій та оновлення матеріально-технічного оснащення; підвищенні якості та конкурентоспроможності виробленої молочної сировини шляхом запровадження безконтактного доїння та первинної обробки (охолодження); підвищення продуктивності та генетичної якості тварин, в тому числі в особистих господарствах населення, шляхом заміни наявного поголів'я племінними телиць та нетелей молочного напрямку продуктивності; забезпечити отримання здорового маточного поголів'я шляхом запровадження штучного осіменіння високоякісним генетичним матеріалом, що усуне споріднене розведення.

Для розвитку аграрного конкурентоспроможного виробництва і продовольчого забезпечення продуктами харчування населення Хмельниччини необхідно впроваджувати інноваційний механізм за рахунок збільшення обсягів інвестицій в основний капітал в сільському господарстві, а саме: придбання високопродуктивної техніки, що дозволяє впроваджувати прогресивні ресурсозберігаючі технології; будівництво тваринницьких комплексів; придбання технологічного обладнання та спеціальної техніки; закупівля племінної худоби.

Виділення бюджетних ресурсів слід здійснювати за такими напрямками: субсидії на придбання мінеральних добрив, отрутохімікатів, кормів, виплату відсотків за отриманими з державних ресурсів кредитами; субсидувати кошти на зберігання продукції і транспортні засоби для перевезень, будівництво виробничих приміщень, здійснення іригаційних проектів, створення виробничих кооперативів; здійснювати контроль за паритетом цін на промислову і сільськогосподарську продукцію; надавати підтримку внутрішніх цін на сільськогосподарську продукцію; для державної фінансової підтримки і підвищення прибутковості товаровиробників застосовувати цільові (гарантовані) ціни на зерно та інші важливі види сільськогосподарської продукції. Рівень цільових цін повинен гарантувати прибутковість для самофінансування розширеного виробництва товаровиробників. Саме цільова ціна є економічною реальністю, тобто ціною реалізації.

Список використаних джерел:

1. Андреев П.А., Масленникова О.А. Державне регулювання інноваційної діяльності в АПК // Техніка в сільському господарстві. – 1994. – № 5. – С. 14-19.
2. Баутін В.М. Інноваційна діяльність в АПК // Економіка і управління 2005. – № 8. – С. 19-25.
3. Бездудний Ф.Ф., Смирнова Г.А., Нечаєва О.Д. Сутність поняття інновація і його класифікація // Інновації. – 1998. – № 2-3. – С. 89-73.
4. Бочаров В.В. Інвестиції // Інвестиції в сільському господарстві. – 2010. – № 2. – С. 84-89.
5. Гончарова Н. Інноваційна економіка: проблеми і пріоритети // Актуальні проблеми економіки. – 2004. – № 8. – С. 130-139.
6. Пьянкова К.В. Перспективи розвитку інвестиційної політики в аграрному секторі економіки // Досягнення науки і техніки АПК. – 2004. – № 7. – С. 15-18.
7. Ример М.І., Матієнко М.М. Економічна оцінка інвестицій. – 2-е вид. – СПб.: Пітер, 2008. – 480 с.
8. Савенко В. Проблемы формирования системы освоения инноваций в сельском хозяйстве // Международный сельскохозяйственный журнал. – 2005. – № 6. – С. 14–16.

Струнін О.М.

студент,

Черкаський інститут банківської справи

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ БАНКУ

Головною тенденцією розвитку світової економіки сьогодні є швидкий розвиток світових фінансових ринків та виникнення новітніх фінансових інструментів, котрі, у свою чергу, впливають на динамічний розвиток банківської справи. Основною рисою розвитку банківської діяльності є зростання напрямів, серед яких чільне місце займає інвестиційна діяльність комерційних банків на ринку цінних паперів.

Одним з основних завдань реформування національної економіки України є активізація інвестиційної діяльності та формування її нового організаційно-правового економічного механізму, що має відповідати вимогам подолання кризи й оздоровлення економіки, лібералізації умов роботи підприємств в умовах ринку. Саме активізація інвестиційного процесу є головною складовою економічних вимог, які покликані визначити реальні зрушення в структурі економіки країни, прискорити перехід економіки на якісно новий рівень індустріального розвитку й інтенсивний тип відтворення, підвищити якість вітчизняної продукції та її конкурентоспроможність на світовому ринку.

Економічна сутність, організаційні засади та правові аспекти управління інвестиційною діяльністю банків відображені у наступних нормативно-правових актах:

1. Закон України «Про банки і банківську діяльність».